

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epistola Responsoria R. P. Isaaci De Bruyn Societatis Jesu
Ad Eximium Dominum Martinum De Svvaen S. Th.
Doctorem Lovaniensem &c.**

Bruyn, Isaac van

[Verlagsort nicht ermittelbar], 1693

§. IV. Respondetur ad reliquas Eximii exceptiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40327

quo exceptionis adeò indignæ primus inventor & artifex Arnaldus ; Pontificias constitutiones , quantum est in se, elusit , eorumque omnem vim infregit. Cavillum vocant *sine honore* , *sine bona fide* id est ; qui in Virum honestum , & cui fidei bonæ superest aliquid , non cadat. Et Episcopos Arnaldi exemplo adeò fædè & turpiter cavillantes tu vocas plenè , perfectè , integrè obediens , & te auctore , ut tales ipse Romanus Pontifex Clemens IX. eos salutaverit ac commendaverit.

At inquis ita testantur ipsa acta.

Quam parum ex actis illis confici possit ad obvelandam pertinaciam vestram ad oculum summa eruditione demonstrat *Auctor Defensionis Formulae* ; cujus evidentia in hanc rem Argumenta , ne actum agam , prætermitto hic adnectere. Et brevi , ut spero , negotio isti ambulanti in tenebris lucem aliquam afferet Innocentius XII. Profecto si nihil hic fraudis intercesserit , & illa , quam Jansenistæ more suo fingunt , verè fuerit Pontificis mens , non potuerunt non illi acquiescere omnes Galliæ Episcopi , non potuit non Sorbona subscribere , non est cur amplius quid à suis subjectis Rex Galliæ exigat : & tamen Episcopi exceptionem istam non patiuntur , in Sorbonæ societatem admittitur nemo , qui non aliter ejurare damnatas quinque propositiones velit , neque Regiis mandatis pareat , aut Jansenismi à se suspicionem amolitur , quisquis jus à facto in causa propositionum avellit , seque contra Innocentium X. & Alexandrum VII. supremos suos iudices erigit. Aliud quippe in ipsis dogmatibus damnat , quam quod illi damnarunt.

S. IV.

Respondetur ad reliquas Eximii exceptiones.

V Erum pergis : ipsa nostra Societas aliquando se Arnaldico illo effugio defendit contra Thomistas in exitium Molinæ conspirantes , dum imminente jam jam fulmine persuadere conabatur in libello suo supplici Paulo V. oblato , *tamquam articulum fidei definiri non posse , quod dogma de gratia per se efficaci à SS. Augustino & Thoma traditum fuerit* : ita nempe testis omne exceptione major capitalissimus Molinæ hostis Thomas Lemos refert in Miscellaneis.

An , & qualis libellus ille supplex à Lemosio exhibeatur , non discussio , cum Liber ad manum non sit , nec operæ pretium videatur conquirendo tempus insumere : certum est enim in istis miscellaneis mul-
tas

tas fabulas affectas esse Jesuitis, & constat, quod Auctor istius operis aut interpolator, quisquis fuerit, passim nimis liberaliter & nonnumquam enormiter fingendo quidlibet, fidem sibi & auctoritatem omnem detraxerit. Quare libellus ille supplex si, quem persuadere cupis, sensum contineat, Lemosium ipsum, aut potius Iansenistam quempiam qui eum subministraverit auctorem habet, non Jesuitam, apud quos Romanæ Sedis auctoritas majus semper pondus habuit. Audi quibus verbis Franciscus Macedo alias Molinæ hostis implacabilis, quemque advocatum tibi alibi adjungis, fabellas Lemosianis istis similes, explodat in Libro suo adversus Thom. Anglum: cum enim quaestio Theologica Historica de istis Congregationibus maximè injuriosa in lucem edita & ab illo lecta esset, sic scribit Articulo 3. *Erit autem aequum, ut quoniam Pontificia Sedis & auctoritatis, Societas IESV maxima & acerrima propugnatrix & vindex est, nos, qui de propugnanda eadem auctoritate agimus, Societatem quoque à calumnia vindicemus: cum tam conjuncta utriusque sit causa, ut non possit una sine altera aut defendi, aut oppugnari: qua summa Societatis laus est eosdem habere cum Sede Romana & amicos, & inimicos, ut quicumq; unam amet & ambas diligat, & qui alteram oderit, ambas oderit. Id mihi legendo comperit, neminem, qui Romana Sedi bellum hostis intulerit, non etiam bellum Societati huic IESV Sanctissime, intulisse. Actam fuisse Roma causam P. Molina & coram Pontifice Clemente primum VIII. deinde Paulo V. agitatam, & sciunt omnes, & mihi constat Incidi in quoddam exemplum hujus disputationis typis mandatum Anno 1644. inscriptum QUÆSTIO THEOLOGICA, HISTORICA ET IURIS PONTIFICII avidissimè arripui, accuratissimè legi: sed non omninò acquievi. Deprehendi enim quaedam in auctore affecti animi & præoccupati judicij signa, quæ illius exempli fidem elevarunt Multa Molina imponuntur, quæ ne somniavit quidem. Valentia summo Theologo ineptæ & inscitæ responsiones sæpe tribuuntur, quæ vel à rudi discipulo reddi non possent. Iam illa insignis est impostura ad concitandam invidiam Societati, Molinistas publicè Roma sustinuisse PONTIFICEM IPSUM ERRARE POSSE quod n. 9. habetur, quæ sententia maximè est à Societate aliena. Certè ut illa est & egregiè pia & prudens, nec sentire illud posset, nec ut sentiret evulgare deberet, in præsertim (quæ fingit auctor) formidolosis temporibus. Tum paucis interjectis subjungit, tametsi maximè à Molina sententis de gratia, placitisque dissentiam, nunquam tamen ad ea impugnanda uti volui ejusmodi narratiunculis: utinam ex eo discas Magister Eximie istiusmodi missis fabellis, in quibus maximum, imo unicum fere præsidium*

um collocare hætenus visus es , aliquid solidi afferre , quod doctrinale responsum mereatur.

Addis n. 4. *similem fidem* definitionibus Pontificum , *non habuisse plures alios ejusdem Societatis Theologos* , Sirmundum , Petavium &c.

Hanc exceptionem cæteris tuis naniis annumero , donec aliquid probaveris : Petavii & Sirmundi opinio adeo parum tuis & Jansenistarum cavillationibus hic favet , ut verba eorum in medium producere erubescas , contentus solis illorum citatis nominibus , sed & quæ ibi dicis , & quæ de mente Cardinalium Bellarmini ac Baronii à Jansenistis afferri solent super hoc negotio , pluribus exposita sunt in defensione Formulæ , ac recentissimè à Nicoftrato in elegantibus ac nervosis contentionibus , quas si lubet consule.

Ultimo loco Harduini Perefixii Parisiensis Archi-episcopi decretum quoddam comminisceris , quo , ut ais , *assertionem meam minimè probasset.*

Ad hoc Decretum respondebo , quando bonâ mihi fide expones , ubi , & unde illud hauseris . Quam multa Perefixio à fœderatis tuis afficta sint , non Gallia sola , sed Orbis universus novit . Quamquam illud ipsum , quod Perefixius in citato à te loco exigit , minimè præstas : exigit enim , *ut quis judicium suum , judicio Superiorum sive Romanorum Pontificum sincerè submittat.* Quod si præstares , nulla , vel parva tibi mecum esset dissensio , neque tergiversareri provocatus toties ad subscribendum citrà exceptionem Alexandrinæ Formulæ.

§. V.

Excutiuntur , quæ reponit Eximius ad rationem alteram , quâ ostensum est , promissam reverentiam ab illo minime præstari.

Nunc ad crimen atrox alterum , & priori multo gravius , quod impactum tibi flebiliter quereris , accingor : illud videlicet , quod diminutam illam tuam obedientiam , quâ dogmatibus fidem , factò reverentiam toties solemniter promisisti , non impleas . Prætereo , quod in nupera responsione ostendi , non nisi obstinatissimam pervicaciam , sub specioso reverentiæ vocabulo à vobis palliari . Quis enim sentiat illum reverenter alterius dicta excipere , qui nihil quidem illis obloquitur , sic tamen , ut sincerè loquenti , palam recuset , fidem habere , & hoc quidem , quod respectu cujusvis Viri probi , ac honesti , foret impudentissimum ac non ferendum , Tu sub reverentiæ nomine nobis studes